

[Erusvang.]

var nogen uklarhed, og var man egentlig i tvivl? Politiet var vel ikke i tvivl. Jeg hører ikke til dem, der har været ude direkte og blande mig i blokaden på stedet, men de beskrivelser, som vi alle har fået mere eller mindre direkte, synes klart at vise, at folkene ved Bækkelund, folkene ved Info, politiet, var i tvivl, og at begge parter i forskellige situationer tog fejl. Derfor må straffeloven gøres krystalklar.

Det har også været hævdet, at politiet slet ikke har været i tvivl, men at det bare har handlet i de situationer, hvor det mente at dette var nødvendigt, og undladt at handle i situationer, hvor det ikke var nødvendigt. Til den ende må jeg sige, at jeg lige fra starten har været helt sikker på, at der har været en væsentlig tvivl hos politiet, og jeg støtter mig her på en lang række samtaler med politikolleger, men jeg har her på det allersidste fået et meget stærkt argument at fremføre for at kunne dokumentere, i hvor høj grad politiet har været i tvivl. Der blev mandag den 27. oktober, altså for få dage siden, i Frederiksborg Amts Avis offentliggjort en kronik af politimester Bengt Flagstad, som ikke bare er politimester og jurist, men også lærer ved politiskolen. I denne kronik står bl. a. følgende, som jeg gerne vil have lov at citere:

„Det er dog noget omtvistet, i hvilket omfang straffeloven kan anvendes over for blokadevagter, som ikke anvender vold, men blot stiller sig mandstærkt hindrende i vejen for arbejdsvillige, der vil ind på den konfliktramte virksomhed.“

Så kommer en omtale af, hvad der egentlig står i straffelovens § 260, for at man har den fornødne viden om den tvivl, som politimesteren derefter vil gå over til at skildre:

„Bestemmelsen forlanger således ikke, at der skal have været anvendt vold, før der foreligger noget strafbart. Allerede truslen om vold er tilstrækkelig til at bringe bestemmelsen i anvendelse.“

Op længere nede i sin artikel siger politimesteren, at der foreligger jo en trussel om vold, selv om man står med hænderne i lommen, når blot atmosfæren, når luften det pågældende sted er ladet med en voldsstemning, også selv om de pågældende ledere af denne blokadeaktion ikke har til hensigt, at

der skal udøves vold. Derfor er altså også den klare konklusion, som politimester Flagstad kommer til, denne:

„Fra politiets side kunne man ønske mere præcise retningslinjer for dets optræden i blokadesituationer.“

Se, dette er jo altså ikke skrevet af en tilfældig politimester, men det er skrevet af den politimester, som har ansvaret for undervisning af de unge politifolk, som senere skal sættes ind netop på disse opgaver her. Det vil altså sige, at der er dokumenteret en ganske alvorlig tvivl hos politiet, og denne tvivl må rettes op i borgernes og politiets velforståede interesse.

Det har også været fremført, at vi nu engang ikke kan løse alle tvivlssituationer for politiet. Der vil altid være tvivlstilfælde, hvor en politimester må træffe en afgørelse og tage ansvaret herfor. Det er korrekt. Men der er bare pokker til forskel på de forskellige afgørelser, en politimester skal træffe, og hvor han er i tvivl. Når en politimester i mange andre tilfælde er i tvivl, og det er han da, så er det et spørgsmål mellem ham, politimesteren, og den pågældende statsadvokat. Det er noget, om jeg så må sige, der bliver inden døre. Men se, her er det, for nu at sige det sat lidt på spidsen, ikke et spørgsmål mellem den pågældende politimester og statsadvokaten, men det er en tvivl, som angår politimesteren og Ekstra Bladet, radio og tv, og det vil altså sige, at denne tvivl og dens konsekvenser er meget alvorligere og en langt større belastning for politimesteren.

Vi har jo for nylig fået statsministerens svar til hr. Schlüter, og jeg synes egentlig, at statsministerens svar var meget tilfredsstillende. Dermed mener jeg også, at der i hvert fald midlertidigt er skabt nogen afklaring og nogen ro på dette felt. Dette giver os altså også mulighed for, når vi skal gå videre med denne sag, ikke at gøre det i allerstørste hastværk, men vi kan godt give os tid til at tænke os om og også lade de ord, som vi har foreslået, som andre har foreslået, blive vejet på guldvægt, men det behøver ikke at tage meget lang tid, når det drejer sig om formuleringer, der er så enkle og til at forstå næsten for enhver. Når justitsministeren altså har fremsat ønske om, at det blev grundigt overvejet, så er det selvfølgelig et ønske, som mit parti har sympati